

[Axel Ivan Pedersen.]

af dette lovforslag, som efter min opfattelse bør underkastes en grundig udvalgsbehandling.

Hauch: Det er i vore dage ikke så forfærdelig mange lejligheder, en talsmand for oppositionen får til at uddele komplimenter til medlemmer af den høje regering, og med det klima, vi er inde i, kan det vel ikke forventes at blive hyppigere i den kommende tid. Når der nu er en anledning til at give den højtærede boligminister en kompliment, så skal lejligheden da også benyttes, og jeg vil derfor komplimentere ham for, at det lykkedes for ham dags formiddag her i tinget at få omdelt den betænkning nr. 460, som han grunder en del af sit lovforslag på, og få den omdelt 6 dage efter, at lovforslaget egentlig skulle have været til første behandling. Jeg går ud fra, at den højtærede minister med sin skolefortid i betragtning vil bære over med de ordførere, som ikke skulle have nået fuldt ud at sætte sig ind i det dags morgen forelagte pensum.

I øvrigt kan jeg være enig med den foregående taler om, at dette meget tekniske lovforslag ikke egner sig til nogen lang førstebehandling, men jeg har dog et par mere principielle bemærkninger.

En af dem har ikke med det foreliggende lovforslag, med nok med landsbyggeloven at gøre, idet jeg ville henstille til den højtærede boligminister at overveje og med sin kollega indenrigsministeren drøfte muligheden for at fremskynde overførelse af bygningsmyndighed til de allerede dannede storkommuner. Som det virker i øjeblikket, hvor storkommuner kan være sammensat på den måde, at en enkelt måske har egen bygningsmyndighed, medens de resterende tidligere kommuner, som deltager i storkommunen, har bygningsmyndighed hos amtet, opstår der meget vanskelige forhold for kommunerne at arbejde under, og der er adskillige af de sogneråd, som nu sidder i de dannede storkommuner, som har vanskeligt ved at forstå, at de, som er gået foran i den udvikling, man gerne ser fremmet på hele det kommunale område, skal have ekstra store vanskeligheder i overgangstiden. Jeg henstiller derfor til ministeren at overveje spørgsmålet med sin

kollega indenrigsministeren, sådan at vi måske, medens vi behandler lovforslaget her i et udvalg, i fællesskab kunne finde frem til at bøde på disse vanskeligheder.

Så har jeg en enkelt, og det er måske en mere lovteknisk, bemærkning. Der står i bemærkningerne til § 1, nr. 4, at ændringen er i overensstemmelse med et ønske fra matrikel-direktoratet. Den går jo ud på, at man skal rette sig efter ikke blot loven, men også de i medfør af loven udfærdigede forskrifter. Der vil jeg gerne bede den højtærede minister udtale sig om, hvad han lægger i disse ord, om han deri lægger, at ved at vedtage denne ændring giver folkettinget de forskrifter, som boligministeren udfærdiger i henhold til loven, lovskraft, for hvis det er tanken, der ligger bagved, så vil jeg forberede den højtærede minister på, at det vil jeg meget gerne drøfte med ham i udvalget, fordi jeg ville mene det betænkeligt, om folkettinget gav lovskraft til bestemmelser af denne tekniske karakter, som man overhovedet intet kendskab har til.

Med hensyn til § 1, nr. 5, har jeg også en bemærkning. Den højtærede minister kommer her i god overensstemmelse med, hvad folkettinget har vidst tidligere, og sætter nu bestemmelsen om grundstørrelse ved udstykning ind i landbyggeloven. Men det spørgsmål, som jeg gerne vil rejse, og som jeg mener er af rent principiel natur, det er dette: er det rigtigt ved en landsbyggelov at foretage ændring i en under en anden ministers ressort hørende udstykningslov? Jeg tror, det lovteknisk ville være at foretrække, om vi nok flyttede bestemmelsen over her — for jeg synes, formuleringen i lovforslaget er bedre end i den gældende udstykningslov — men også overvejede, om det ikke lovteknisk ville være rigtigt at få en ændring af udstykningsloven.

Ministeren har jo påberåbt sig, og det blev også fremhævet af den tidligere ordfører, at der ligger rationaliseringsønsker til grund for adskillige af de ændringer, han har foreslået her, og det tør jeg ikke benægte; for adskillige af ændringernes vedkommende synes det at være rigtigt. Men af mere principiel natur ser jeg spørgsmålet om afskaffelse af den ankeadgang, der hidtil har været med hensyn til afgørelser, amtsråd som første instans træffer i dispensationssager efter landsbyggeloven.